

Afgørelse. Det drejer sig ikke her om Baga-
teller; det drejer sig om adskillige Millioner.
Sagen angaar de ældre kjøbenhavnske Spor-
vejsanlæg, fire i Tallet, for Tiden repræ-
senterede af: Nørrebro's Sporvejselskab,
hvis Koncession udløber med næste Aar,
Kjøbenhavns Sporvejselskab, Frederiksberg
Sporvejselskab og Forstædernes Sporvejs-
elskab. Disse Anlæg ville ifølge Loven i
en nær Fremtid blive Statens Ejendom,
Statens Aktiver; det er Forhold, hvorom
der egentlig ikke længere burde lovgives,
men med Hensyn til hvilke der egentlig kun
kan være Tale om at kontrahere. Den højt-
ærede Minister kan søge Bemhændigelse til at
kontrahere om disse Statens Aktiver som
om andre Aktiver; men der kan, naar man
vil gaa korrekt til Værks, egentlig ikke blive
Spørgsmaal om at søge Bemhændigelse ved
Lov til her at give ny Koncessioner. —
Den ærede Minister meddelte, at han om
dette Spørgsmaal havde konfereret med den,
som han var naturlig henbist til at konferere
med i saadanne Anliggender, nemlig med
Kammeradvokaten. Jeg vil nødig ind paa
noget personligt, men jeg nødes dog til at
spørge den højtærede Minister, om han ikke
erindrer den Hovedgrundsaetning i dansk
Ret, at den, der har Interesse i en Sag,
ikke kan være gyldig Dommer i Sagen.
Kammeradvokaten er, som vel bekendt, selv
stærkt interesseret i det ene af de paagæl-
dende Sporvejselskaber — han sidder i dens
Bestyrelse — saa man kan ikke forlange, at
vi her skulle tage en juridisk Kendelse af
denne Mand for Kyldest i det foreliggende
Spørgsmaal. — Vi kunne ikke hindre, at
andre gaa til Domstolene om denne Sag,
men jeg paastaar over for den højtærede
Minister, at der ikke fra vor Side er nogen
Grund til at appellere til Domstolene. Fra
Statens Side betragtet er, paastaar jeg,
Retsforholdet ganske klart, vi behøve ingen
Dommervejledning for at forstaa, hvad vor
Ret er.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Sugerslev): Det ærede Medlem mener,
at Retsforholdet er ganske klart; jeg mener
ikke, at det er ganske klart, og det maa vel
være mig tilladt at have den Mening. Der
foreligger en Kammeradvokats Erklæring af
ældre Dato i Sagen; jeg husker ikke, hvor-
naar den er afgivet. Det gør mig ondt, at
det ærede Medlem fremsatte en personlig
Sigtelse paa dette Punkt; jeg tror ikke, den
er berettiget. Jeg ved meget vel, at en Mi-
nister skal varetage Statskassens Tare —
det skal enhver Minister, ogsaa denne Mi-
nister — men det skal være i Genhold til

de gældende Love, og jeg kan ikke være med
til at varetage Statskassens Tare ud over
det, jeg finder mig berettiget til og finder
Sjæmmel til i de Love, som foreligge, saa-
ledes som jeg forstaa dem, og det vil det
ærede Medlem heller ikke forlange af mig.
Altsaa, den Betydelse af det ærede Medlem
kan jeg ikke tage imod.

Da ikke flere ønskede at udtale sig,
sluttedes Forhandlingerne.

Ændringsforslagene under Nr. 1—3 til
§ 1 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 697)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A. Sp.
2635) med de vedtagne Ændringer
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 4—6 til
§ 2 af samme (se Tillæg B. Sp. 698)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 2 (se Tillæg A. Sp.
2635) med de vedtagne Ændringer
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag uden for Betænkningen
til § 3 af Ordføreren (se foran)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 3 (se Tillæg A. Sp.
2637) med den vedtagne Ændring
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 8—10
vare tagne tilbage.

Ændringsforslaget under Nr. 11 til
samme Paragraf af Udvalget (se Tillæg
B. Sp. 699)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 12—13
vare tagne tilbage.

Lovforslagets § 4 med de vedtagne Æn-
dringer
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 5 (se Tillæg A. Sp.
2637)
vedtoges uden Afstemning.